07/11/2018

Ο Μητρ. Δημητριάδος Ιγνάτιος εφιστά την προσοχή

/ Επικαιρότητα

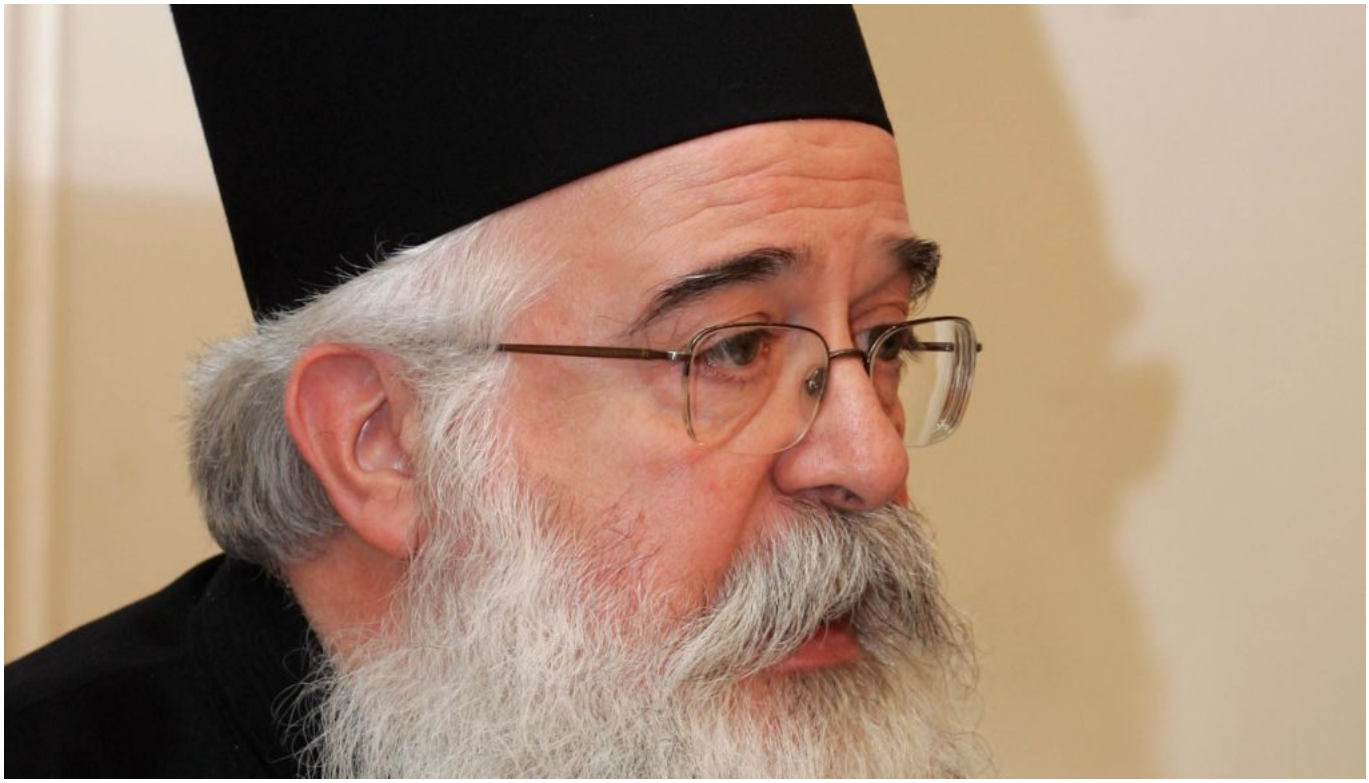

Ακολουθεί **η πλήρης δήλωση του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος, κ. Ιγνατίου,** επί της επίκαιρης συνάντησης μεταξύ Πρωθυπουργού της Ελλάδος και Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου και της κοινής ανακοίνωσης τους επί της προσπαθείας εξεύρεσης συμφωνίας επί του κρισίμου ζητήματος σχέσεων Εκκλησίας και Κράτους, όπως αυτές θα διαμορφωθούν από την επικείμενη και ευρέως συζητούμενη συνταγματική αναθεώρηση:

“Σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Καταστατικό Χάρτη, η Εκκλησία της Ελλάδος είναι Αυτοκέφαλη Εκκλησία, διοικείται από την Ιερά Σύνοδο, έχει επικεφαλής τον Ιησού Χριστό, και ο εκάστοτε Αρχιεπίσκοπος είναι Πρόεδρος της Ιεράς Συνόδου. Με το ισχύον καθεστώς κατοχυρώνεται η ισχύς των Πατριαρχικών Τόμων του 1851 και του 1928, δηλαδή, κατοχυρώνεται, με πολλή σοφία, η ύπαρξη της Εκκλησίας της Ελλάδος, η δημοκρατική της λειτουργία, ο σεβασμός των εκκλησιαστικών καθεστώτων και η αναντικατάστατη σχέση της με το Οικουμενικό Πατριαρχείο. **Κάθε λέξη του Συντάγματος που αφορά την Ορθοδοξία είναι λέξη** με τεράστιο ιστορικό και πολιτισμικό βάρος, προϊόν πολύτιμης εμπειρίας

αλλά και τραυματικών γεγονότων.

Ειδικά στην περίπτωση του Συντάγματος του 1975, η διατύπωση των άρθρων που αφορούν την Εκκλησία είναι βαθύτατα επηρεασμένη από το τραυματικότατο γεγονός της επαίσχυντης επεμβάσεως της χούντας, η οποία παραβιάζοντας κάθε έννοια θρησκευτικής ελευθερίας της Εκκλησίας, οδήγησε σε ολέθριες και Εθνικά ζημιογόνες καταστάσεις. Παράδειγμα, η τραγική συνέπεια του Εκκλησιαστικού διχασμού της Κύπρου, που οδήγησε στον Εθνικό διχασμό και εν τέλει στην Τουρκική εισβολή.

Το κοινό ανακοινωθέν Πρωθυπουργού και Αρχιεπισκόπου, δεν συνάδει με τις περιγραφείσες αρχές και την ιστορική εμπειρία, ενώ υπάρχει ο κίνδυνος να οδηγήσει σε ακόμη μεγαλύτερη υποδούλωση της Εκκλησίας στο κράτος, και μάλιστα με όρους επαιτείας εξαιτίας της αιωρούμενης αβεβαιότητας ως προς την τακτική και συνεπή καταβολή της συμφωνηθείσας ετήσιας επιχορήγησης.

Είναι αλήθεια ότι χωρίς οικονομική αυτοτέλεια, δεν μπορεί να υπάρξει μια ανεξάρτητη Εκκλησία της Ελλάδος. Όμως, ως Έλληνες, προτιμούμε ως εγγυητή αυτής της οικονομικής ανεξαρτησίας μας, το Ελληνικό Κράτος.

Η πρόταση που περιγράφει το κοινό ανακοινωθέν θα οδηγήσει την Εκκλησία της Ελλάδος στον ολισθηρό δρόμο να αναζητά εναγωνίως και διαρκώς την αποκόμιση κερδών, είτε μέσω εταιρειών, είτε μέσω χορηγιών/επιχορηγήσεων από οποιονδήποτε που έχει τα χρήματα, ώστε να μισθοδοτεί τους κληρικούς Της και να καλύπτει τις υλικές ανάγκες Της. Επιπλέον, υπάρχει ο κίνδυνος να συντείνει στη μεταφορά πόρων από το κοινωνικό και φιλανθρωπικό έργο της Εκκλησίας, στην κάλυψη αναγκών μισθοδοσίας του εφημεριακού κλήρου.

Μια τέτοια Εκκλησία δεν είναι η Εκκλησία της Ελλάδος, δεν είναι η Εκκλησία του λαού μας. Και η Εκκλησία στην Ελλάδα είναι υπόθεση, πρώτα απ’ όλα, του λαού μας.

Εκτός από όλα αυτά, όμως, υπάρχει και ένα ακόμα σημείο που εκπλήσσει δυσάρεστα όποιον πίστευε ότι μια Κυβέρνηση της Αριστεράς θα επιδείκνυε ιδιαίτερη ευαισθησία σε θέματα εργασιακών δικαιωμάτων, εργασιακής ασφάλειας και, φυσικά, δεν θα συναινούσε σε απολύσεις.

Το κοινό ανακοινωθέν Πρωθυπουργού – Αρχιεπισκόπου συνιστά τη μεγαλύτερη και βιαιότερη αλλαγή εργασιακών σχέσεων στην ιστορία του Ελληνικού κράτους. Χωρίς καμία γνώση των ίδιων των άμεσα ενδιαφερομένων, αποφασίστηκε, μέσα σε λίγες ώρες, η μαζική απόλυσή τους από το δημόσιο, ενώ το μελλοντικό καθεστώς εργασιακής τους απασχόλησης (ακόμα και η ίδια η

επαναπρόσληψή τους στον νέο εργοδότη τους) είναι σκοτεινό και αβέβαιο, με την απώλεια επίσης εργασιακών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων να προβάλει ως ένα πολύ πιθανό σενάριο. Όσοι χαίρονται για το γεγονός αυτό ή όσοι σκέφτονται ότι άδειασαν 10.000 του Δημοσίου, ας σκεφτούν πως ό,τι έγινε μια φορά, μπορεί να γίνει και δεύτερη. Παραδείγματος χάριν, ΝΠΔΔ είναι και οι Δήμοι, είναι και τα Πανεπιστήμια. Τώρα που βρέθηκε η διαδικασία και ο τρόπος, τί θα σταματήσει αύριο μια κυβέρνηση να επαναλάβει το ίδιο μοτίβο απομονώνοντας μια κατηγορία εργαζομένων του Δημοσίου και οδηγώντας την μαζικά σε ένα νέο εργασιακό καθεστώς;

10.000 οικογένειες, 10.000 Έλληνες που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στην διακονία του λαού μας δεν είναι δυνατόν να τυγχάνουν τέτοιας απαξιωτικής μεταχείρισης. Δεν είναι δυνατόν να τους αφαιρείται κάθε δικαίωμα, ακόμα και αυτό της απλής ενημέρωσης, μόνο και μόνο γιατί είναι Ιερείς.

Το αίσθημα ευθύνης και η αγωνία μας για το μέλλον της Εκκλησίας και του τόπου, δεν μας επιτρέπει να παραμείνουμε απαθείς ενώπιον των σοβαρών αυτών εξελίξεων και επικίνδυνων ανατροπών. Γι’ αυτό και συγκαλούμε έκτακτη Σύναξη του Ιερού Κλήρου της Μητροπόλεώς μας, προκειμένουμε να υπάρξει ενημέρωση, ανταλλαγή απόψεων και λήψη αποφάσεων, τις οποίες και θα καταθέσουμε στο Ανώτατο διοικητικό όργανο της Εκκλησίας της Ελλάδος, την Ιεραρχία, την έκτακτη σύγκλιση της οποίας άμεσα ζητούμε και αναμένουμε.